389R2048

Nr L 202/32 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 14.7.89

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2048/89

av den 19 juni 1989

om allmänna bestämmelser för kontroller inom vinsektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin([1]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1236/89([2]), särskilt artikel 79.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag([3]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande([4]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande([5]), och

med beaktande av följande:

För att uppnå en enhetlig tillämpning av bestämmelserna inom vinsektorn bör regler utarbetas i syfte att dels förbättra de kontrollåtgärder som redan gäller på gemenskapsnivå och på nationell nivå, dels stärka samarbetet mellan de myndigheter som svarar för de kontroller inom vinsektorn som hitintills fastställts i förordning (EEG) nr 359/79([6]).

Allmänna bestämmelser bör även fastställas för att införa och tillämpa ett gemenskapssystem som omfattar en inspektörskår, specialiserad för kontroller inom vinsektorn, och som har till uppgift att på gemenskapsnivå ansvara för den enhetliga tillämpningen av gemenskapens bestämmelser.

Bestämmelser bör fastställas om hur de nationella myndigheterna och kommissionen skall bistå varandra i syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av reglerna inom vinsektorn, särskilt genom förebyggande verksamhet och uppdagande av oegentligheter eller handlingar som misstänks bryta mot reglerna. Dessa bestämmelser utgör inget hinder för tillämpningen av de särskilda bestämmelserna för gemenskapens utgifter, för deklassificering av kvalitetsviner fso eller för straffrättsliga respektive administrativa sanktioner. Medlemsstaterna måste säkerställa att tillämpningen av de särskilda bestämmelserna avseende de två sistnämnda områdena inte undergräver målet för denna förordning eller effektiviteten av de kontroller som fastställs i denna.

De åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att säkerställa att reglerna inom vinsektorn efterföljs, har visat sig vara otillräckliga, särskilt med beaktande av de bedrägerier som allvarligt drabbade vinsektorn under åren 1985 och 1986. Medlemsstaterna bör därför uppmanas att fastställa bestämmelser som kan säkerställa en korrekt tillämpning av reglerna.

De särskilt känsliga områden, inom vilka det är nödvändigt att förbättra kontrollerna, bör definieras utan att detta vid behov utesluter möjligheten att förbättra kontrollerna inom andra områden.

Varje medlemsstat måste säkerställa att kontrollorganen utför ett effektivare arbete och i detta syfte skall den utse en myndighet för att sköta kontakterna mellan medlemsstaterna och kommissionen. Det är dessutom väsentligt att kontrollarbetet samordnas mellan de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater i vilka vinkontrollen överlåtits till flera myndigheter.

För att uppnå en lyckad harmonisering av lagstiftningen på gemenskapsnivå, är det en förutsättning att alla myndigheter som ansvarar för kontrollen inom vinsektorn är insatta i de åtgärder, beslut och tolkningar som gäller för tillämpningen av vinreglerna i en medlemsstat. Ett fortlöpande utbyte av relevant information bör verkställas medlemsstaterna sinsemellan och mellan medlemsstaterna och kommissionen.

För att underlätta en enhetlig tillämpning av reglerna inom hela gemenskapen, bör medlemsstaterna särskilt vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tjänstemännen vid de behöriga myndigheterna har en teknisk kompetens som är tillfredsställande och som motsvarar den som tjänstemän på samma nivå har i de övriga medlemsstaterna och att de har ett sådant minimum av undersökningsbefogenheter att de kan säkerställa att reglerna följs. Befogenheterna för medlemsstaternas kontrollpersonal bör närmare preciseras.

Utvecklingen av handeln med vin mellan de olika medlemsstaterna, i synnerhet det stadigt stigande antalet multinationella företag inom denna sektor, och de möjligheter som ges genom förvaltningsbestämmelserna att, med eller utan stöd, utföra eller överföra aktiviteter på eller till andra områden än de där produkterna odlats, vittnar om vinmarknadernas inbördes beroende. Detta förhållande nödvändiggör en bättre harmonisering av kontrollmetoderna

([1]) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.
([2]) EGT nr L 128, 3.5.1989, s. 31.
([3]) EGT nr C 24, 29.1.1988, s. 8.
([4]) EGT nr C 94, 11.4.1988, s. 209.
([5]) EGT nr C 95, 11.4.1988, s. 9.
([6]) EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 136.

och ett närmare samarbete mellan de olika kontrollmyndigheterna.

Den stora skada som bedrägerier kan förorsaka konsumenter och producenter, vare sig det handlar om hälsofrågor eller affärstransaktioner, medför därför att det är absolut nödvändigt att förbättra samarbetet mellan de myndigheter som är ansvariga för kontroll, vilket i synnerhet kan uppnås genom upprättandet av en inspektörskår med särskild uppgift att åta sig detta arbete. Upprättandet av denna kår, som skall vara underställd kommissionen, och de kontroller som den skall utföra måste finansieras av gemenskapen.

Den verksamhet som utförs av kommissionens särskilda inspektörer vid kontroller inom vinsektorn måste begränsas till det strikt nödvändiga för att säkerställa en enhetlig tillämpning av reglerna och en effektiv assistans till deras kollegor på det nationella planet. Den kontrollverksamhet de skall utföra kan i detta syfte infogas i åtgärdsprogram som fastställs i samarbete med medlemsstaterna.

Om kommissionens särskilda inspektörer i sin verksamheter stöter på upprepade och onödiga svårigheter, bör kommissionen ha möjlighet att uppmana den berörda medlemsstaten att inte bara lämna en förklaring till detta men även att ställa sådana medel till förfogande att arbetet kan utföras. Den berörda medlemsstaten måste då säkerställa att dess förpliktelser enligt denna förordning uppfylls genom att göra det lättare för dessa inspektörer att utföra sitt arbete.

För att säkerställa ett effektivt samarbete mellan medlemsstaterna vid tillämpningen av bestämmelserna inom vinsektorn, måste den behöriga myndigheten i en medlemsstat på begäran kunna samarbeta med de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat, vanligtvis genom respektive stats kontaktinstans. Regler för ett sådant samarbete bör fastställas.

Mot bakgrund av den komplicerade karaktären i vissa ärenden och behovet av snabba åtgärder, är det synnerligen viktigt att en behörig myndighet som har lämnat en ansökan om assistans, efter överenskommelse med den behöriga myndighet till vilken ansökan lämnats, kan låta tjänstemän den själv utser delta i undersökningarna.

I fall av allvarliga risker för bedrägeri eller av bedrägeri som berör en eller flera medlemsstater måste de olika behöriga myndigheterna på egen hand tillgripa det spontana förfarande för assistans som fastställs i denna förordning.

För att säkerställa att kontrollerna utförs objektivt är det viktigt att kommissionens särskilda inspektörer eller inspektörer från en medlemsstats behöriga myndighet får begära av en behörig myndighet i en annan medlemsstat att låta utföra provtagningar. Den inspektör som gör en sådan begäran måste få de insamlade proverna till sitt förfogande och även få bestämma vilket laboratorium som skall utföra analyserna.

Mot bakgrund av att den information som utbyts enligt denna förordning är av förtrolig natur, bör den sekretessbeläggas i handels- och yrkesmässigt hänseende.

I syfte att medverka till en harmonisering av den analytiska kontrollen inom hela gemenskapen, bör kommissionen kunna delta i finansieringen av de kontrollinstrument som är nödvändiga för att uppnå de mål som fastställs i denna förordning och upprätta en databas för vinprodukter vid Gemenskapens forskningscentrum. Kommissionen bör ställa referensmaterial till medlemsstaternas förfogande, så att kalibreringen av de apparater som används för vissa analyser kan koordineras.

Med hänsyn till hur viktigt det är att säkerställa att organisationen av de kontroller som avses i denna förordning är effektiv, bör regelbundna diskussioner mellan företrädarna för de olika berörda nationella myndigheterna föras inom ramen för Förvaltningskommittén för vin. Dessa diskussioner bör beröra aktuella frågor om faktiska eller förmodade oegentligheter och, mer allmänt, tillämpningen av denna förordning i syfte att bidra till en enhetlig tillämpning av dess bestämmelser inom hela gemenskapen.

I rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan de förra och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen(1), ändrad genom förordning (EEG) nr 945/87(2), fastställs uttryckligen att de särskilda bestämmelser om samarbete som fastställs i förordning (EEG) nr 359/79 skall tillämpas inom vinsektorn.

Hänsyn bör tas till de erfarenheter som gjorts av samarbetet mellan kontrollmyndigheterna och detta samarbete bör utsträckas till att även omfatta ett införande på gemenskapsnivå av det system som framgent kommer att vara tillämpligt inom detta område. Förordning (EEG) nr 359/79 bör därför upphävas och de bestämmelser som styr förbindelserna mellan myndigheter ändras.

Till följd av detta bör det, inom ramen för bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1468/81, fastställas nya förfaranden för samarbete inom vinsektorn, samtidigt som denna sektors specifika natur beaktas i det att den särskilt är avhängig ett gemensamt kontrollsystem vars ansvarsområde bör fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Principer

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om förbättring av kontrollerna inom vinsektorn.

I förordningen fastställs ett gemenskapssystem som tillåter särskilda inspektörer från kommissionen att intervenera på

(1) EGT nr L 144, 2.6.1981, s. 1.
(2) EGT nr L 90, 2.4.1987, s. 3.

området i samarbete med de myndigheter som av medlemsstaterna fått till uppgift att utföra kontroller inom vinsektorn. Regler för detta samarbete fastställs även.

I förordningen fastställs även bestämmelser för de kontakter som avses i andra stycket mellan myndigheterna i de olika medlemsstaterna och mellan dessa myndigheter och kommissionen i syfte att förhindra och upptäcka överträdelser av de ifrågavarande gemensamma bestämmelserna och de nationella bestämmelser som fastställts till följd av dessa.

2. Bestämmelserna i denna förordning skall inte tillämpas om de överlappar bestämmelserna avseende

— gemenskapens kontroll av utgifter, särskilt den som fastställs i artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken(1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2048/88(2),

— kontrollen av räkenskaper i enlighet med rådets direktiv 77/435/EEG av den 27 juni 1977 om medlemsstaternas kontroll av transaktioner inom ramen för finansieringssystemet genom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, garantisektionen(3),

— det gemenskapssystem som fastställs i rådets beslut 89/45/EEG av den 21 december 1988 om ett gemenskapssystem för snabbt informationsutbyte om faror som härrör från användning av konsumentprodukter(4).

Denna förordning skall inte påverka gemenskapens bestämmelser om deklassificering av kvalitetsviner framställda i särskilda områden, enligt vilka beslutet att deklassificera ett kvalitetsvin fso, däribland beslut avseende det ifrågavarande kvalitetsvinet fso fattat på grundval av ett organoleptiskt prov, faller inom kompetensramen för den medlemsstat där det berörda kvalitetsvinet fso har sitt ursprung, med förbehåll för undantag som fastställts avseende smärre kvantiteter.

Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas tillämpning av följande:

— särskilda bestämmelser om kontakterna mellan medlemsstaterna avseende vinbedrägerier så länge dessa underlättar tillämpningen av denna förordning,

— regler för

  — straffrättsligt förfarande eller ömsesidigt juridiskt bistånd mellan medlemsstaterna i ärenden rörande brott,

  — förfarandet för administrativa sanktioner.

(1) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.
(2) EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1.
(3) EGT nr L 172, 12.7.1977, s. 17.
(4) EGT nr L 17, 21.1.1989, s. 51.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

a) "föreskrifter för vinsektorn": alla gemenskapsbestämmelser för vinsektorn samt nationella bestämmelser som fastställts till följd av dessa,

b) "behörig myndighet": varje myndighet eller tjänst som av medlemsstaten utsetts att säkerställa att föreskrifterna för vinsektorn efterlevs,

c) "kontaktinstans": det behöriga organ eller den behöriga myndighet som av medlemsstaten utsetts att sköta nödvändiga förbindelser med de andra medlemsstaternas kontaktinstanser eller med kommissionen.

AVDELNING II

FÖRBÄTTRING AV DE KONTROLLER MEDLEMSSTATERNA SKALL UTFÖRA

Artikel 3

Principer

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra kontrollen av att föreskrifterna för vinsektorn efterlevs, i synnerhet inom de särskilda områden som förtecknas i bilagan.

2. Kontrollerna inom de områden som avses i bilagan skall antingen utföras systematiskt eller genom stickprov. Om kontrollerna utförs genom stickprov skall medlemsstaterna genom antalet, arten av och frekvensen av kontrollerna säkerställa att de är representativa för hela deras territorium och står i förhållande till den kvantitet vinprodukter som saluförs eller innehas i avsikt att saluföras.

Medlemsstaterna skall säkerställa att de behöriga myndigheterna har ett tillräckligt stort antal kvalificerade och erfarna tjänstemän för att effektivt kunna utföra de vinkontroller som särskilt är upptagna i bilagan.

Artikel 4

Kontrollinstanser

1. Om en medlemsstat utser flera behöriga myndigheter skall den säkerställa att dessa samordnar sitt arbete.

2. Varje medlemsstat skall utse en kontaktinstans. Denna instans skall

— vidarebefordra ansökningar om samarbete vad gäller tillämpningen av denna förordning till kontaktinstanserna i de övriga medlemsstaterna eller, i tillämpliga fall, till kommissionen,

— ta emot sådana ansökningar från dessa instanser eller, i tillämpliga fall, från kommissionen och vidarebefordra dem till den eller de behöriga myndigheterna i den medlemsstat den tillhör,

— företräda denna medlemsstat gentemot övriga medlemsstater eller kommissionen i det samarbete som avses i avdelningarna III och IV,

— informera kommissionen om åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 3,

— tillställa kommissionen nationella bestämmelser samt administrativa och rättsliga beslut av särskild betydelse för den enhetliga tillämpningen inom gemenskapen av föreskrifterna för vinsektorn.

3. Kommissionen skall på grundval av den information som anges i punkt 2 femte strecksatsen upprätta ett informationscentrum och utnyttja detta för att besvara förfrågningar från kontaktinstanserna.

Artikel 5

Kontrollpersonalens befogenheter

Varje medlemsstat skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta arbetet för den eller de behöriga myndigheternas personal. Den skall särskilt sörja för att denna personal, i tillämpliga fall tillsammans med personal från andra organ som fått befogenhet till detta,

— har tillgång till vinodlingarna, vinframställnings- och lagringsanläggningarna, anläggningarna för bearbetning av produkter från vinsektorn samt transportmedlen för dessa produkter,

— har tillgång till affärslokalerna (eller lagerlokalerna) och transportmedlen hos var och en som innehar, i avsikt att sälja, produkter från vinsektorn eller produkter som kan tänkas komma till användning inom vinsektorn som saluför eller som transporterar dessa produkter,

— får möjlighet att inspektera produkterna från vinsektorn och ämnen eller produkter som kan komma till användning vid framställningen av sådana produkter,

— kan ta prover av produkter som innehas i avsikt att säljas, som saluförs eller transporteras,

— får möjlighet att i kontrollsyfte kontrollera räkenskaper eller andra dokument och låta ta kopior av eller utdrag ur dessa dokument,

— kan vidta lämpliga skyddsåtgärder avseende framställning, innehav, transport, beteckning, presentation och saluföring av produkter från vinsektorn eller produkter avsedda för användning vid framställningen av sådana produkter, om det finns anledning att misstänka att allvarliga överträdelser av gemenskapens bestämmelser har förekommit, särskilt vad avser bedrägligt förfarande eller allmän hälsovådlighet.

AVDELNING III

GEMENSKAPENS KONTROLLSYSTEM

Artikel 6

Kommissionens särskilda inspektörskår

1. Kommissionen skall upprätta en särskild inspektörskår som skall samarbeta med medlemsstaternas behöriga myndigheter vid kontroller på plats, i syfte att säkerställa den enhetliga tillämpningen av föreskrifterna inom vinsektorn och särskilt inom de områden som avses i artikel 3.

Kommissionen skall sörja för att dessa tjänstemän har den tekniska expertis som är nödvändig och lämplig erfarenhet för att utföra de kontroller som avses i första stycket.

2. Kommissionen skall upprätta lämpliga förbindelser med medlemsstaternas kontaktinstanser för att utarbeta program för gemensamma kontrollåtgärder. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen och underlätta dess verkställande av uppgiften.

3. Kommissionens särskilda inspektörer kan medverka vid kontroller som fastställs av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Kommissionen kan uppmana medlemsstaternas kontaktinstanser att utföra kontroller vid vilka dess särskilda inspektörer medverkar.

Medlemsstaternas inspektörer skall alltid ansvara för att de kontroller som avses i punkterna 1 och 2 utförs.

Kommissionen

— kan begära information från medlemsstaterna angående kontroller som de överväger att genomföra,

— skall i god tid innan de gemensamma kontroller som avses i punkterna 1 och 2 påbörjas, informera kontaktinstansen i den medlemsstat på vars territorium dessa kontroller skall genomföras.

4. För att kunna medverka vid de kontroller som avses i punkt 3 skall kommissionens särskilda inspektörer uppvisa en skriftlig fullmakt med angivelse av identitet och befogenheter.

I sin verksamhet skall kommissionens särskilda inspektörer ha de rättigheter och befogenheter som anges i artikel 5 första, andra, tredje och femte strecksatserna, med förbehåll för de begränsningar som medlemsstaterna fastställt för sina egna inspektörer vid utförandet av de ifrågavarande kontrollerna.

Kommissionens särskilda inspektörer skall vid kontrollerna uppträda på ett sätt som är förenligt med de regler och metoder som medlemsstaternas inspektörer är skyldiga att följa.

Om kommissionens särskilda inspektörer stöter på svårigheter vid utförandet av sina uppgifter skall den berörda medlemsstaten ställa de resurser till deras förfogande som är nödvändiga för att de skall kunna utföra sitt arbete på ett tillfredsställande vis.

5. Efter det att en kontroll i enlighet med punkt 3 genomförts skall kommissionen vidarebefordra en arbetsrapport från de särskilda inspektörerna till den berörda medlemsstatens kontaktinstans. Denna rapport skall innehålla uppgift om varje svårighet som tillstött och de överträdelser av gällande bestämmelser som har noterats.

Artikel 7

Finansiella bestämmelser

Utgifter för upprättande av kommissionens särskilda inspektörskår och för de kontroller som utförs av denna skall finansieras av gemenskapen. Anslag för detta skall beviljas inom ramarna för budgetförfarandet.

AVDELNING IV

ASSISTANS MELLAN KONTROLLMYNDIGHETERNA

Artikel 8

Assistans på begäran

1. När en medlemsstats behöriga myndighet vidtar kontrollåtgärder på sitt territorium som särskilt avser

— transaktioner i förbindelse med saluföring av produkter från vinsektorn med ursprung i en annan medlemsstat eller i tredje land, eller

— jämförande kontroll av dokument eller kvaliteter på produkter som innehas i syfte att saluföras eller som saluförs,

får denna myndighet begära information från kommissionen eller från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat som kan antas vara direkt eller indirekt berörd av dessa produkters saluföring.

Kommissionen skall alltid underrättas när den produkt som kontrolleras i enlighet med första stycket har sitt ursprung i tredje land och när saluföringen av denna produkt kan vara av särskilt intresse för andra medlemsstater.

Den part som har fått en begäran om assistans skall lämna all sådan information som kan medverka till att den behöriga myndighet som begär assistans kan utföra sina åtaganden.

2. Efter väl grundad begäran av den assistanssökande behöriga myndigheten skall den part som erhållit ansökan utföra, eller vidta nödvändiga åtgärder för att utföra,en särskild övervakning eller kontroll i syfte att nå det mål som efterfrågas.

3. Den behöriga myndighet som erhållit en begäran i enlighet med punkterna 1 och 2 skall agera som för egen räkning eller som på begäran av en myndighet i det egna landet.

4. Efter överenskommelse med den behöriga myndighet som erhållit en begäran skall den begärande behöriga myndigheten utse sina egna tjänstemän eller tjänstemän från en annan behörig myndighet i den medlemsstat den företräder, att

— antingen, i de lokaler där de behöriga myndigheterna som erhållit en begäran har sitt säte, inhämta information om tillämpningen av föreskrifterna inom vinsektorn, eller kontrollera verksamheten, inbegripet kopiering av transportdokument, andra dokument eller utdrag ur register, eller

— närvara vid den övervakning eller de kontroller som begärts i enlighet med punkt 2.

De kopior som avses i första strecksatsen får endast göras med tillåtelse från den behöriga myndighet som erhållit begäran.

5. Den sökande behöriga myndighet som önskar att skicka en inspektör, utsedd i enlighet med punkt 4 första stycket, till en medlemsstat för att närvara vid de kontroller som avses i andra strecksatsen i samma stycke, skall i god tid före kontrollernas genomförande meddela detta till den behöriga myndighet som erhållit begäran.

Inspektörerna från den behöriga myndighet som erhållit begäran skall vid varje tillfälle ansvara för att kontrollerna genomförs.

Inspektörerna från den sökande behöriga myndigheten skall

— uppvisa en skriftlig fullmakt med angivelse av deras identitet och befogenheter,

— ha följande rättigheter, med förbehåll för de begränsningar som medlemsstaterna fastställt för sina egna inspektörer vid utförandet av de ifrågavarande kontrollerna:

  — de tillgångsrättigheter som fastställs i artikel 5 första och andra strecksatserna,

  — den rättighet till information om resultatet av de kontroller som utförts av inspektörerna från den behöriga myndighet som erhållit begäran, i enlighet med artikel 5, tredje och femte strecksatserna,

— vid kontrollerna uppträda på ett sätt som är förenligt med de regler och metoder som medlemsstaternas inspektörer är skyldiga att följa.

6. Den väl grundade begäran som avses i denna artikel skall vidarebefordras till den berörda medlemsstatens behöriga myndighet via dess kontaktinstans. Samma tillvägagångssätt skall tillämpas för

— svaren på dessa förfrågningar, och

— meddelandena avseende tillämpningen av punkterna 2, 4 och 5.

Trots första stycket får medlemsstaterna för att deras samarbete skall fungera på ett snabbare och mer effektivt sätt, vid vissa tillfällen medge att en behörig myndighet

— skickar sin väl grundade begäran eller sitt meddelande direkt till en annan medlemsstats behöriga myndighet,

— svarar direkt på en på väl grundad begäran eller ett meddelande som mottagits från den behöriga myndigheten i en medlemsstat.

Artikel 9

Spontan assistans

1. Om en medlemsstats behöriga myndighet har anledning att misstänka eller erfar att

— en produkt som förtecknas i artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 822/87 inte uppfyller föreskrifterna för vinsektorn eller att oegentligheter förekommit för att erhålla eller saluföra en sådan produkt, och

— denna överträdelse av bestämmelserna är av särskilt intresse för en eller flera medlemsstater och är av sådan natur att den kan leda till administrativa sanktioner eller rättsligt förfarande,

skall den behöriga myndigheten via den kontaktinstans som den hänför sig till omedelbart meddela detta till den berörda medlemsstatens kontaktinstans och kommissionen.

2. Om kommissionen har anledning att misstänka eller får kännedom om de förhållanden som avses i punkt 1, skall den omedelbart informera alla medlemsstaters kontaktinstanser om detta.

Artikel 10

Allmänna bestämmelser

1. Den information som avses i artiklarna 8.1 och 9 skall åtföljas av dokument eller andra bevis samt uppgifter om varje administrativ åtgärd eller rättsligt förfarande och skall särskilt avse den berörda produktens

— sammansättning och organoleptiska egenskaper,

— beteckning och presentation,

— överensstämmelse med de bestämmelser som fastställts avseende framställning och saluföring.

2. När kommissionen informeras om det samarbete mellan medlemsstaterna som avses i artiklarna 8 och 9, skall den i tillämpliga fall svara för den samordning som är nödvändig för ett korrekt vidtagande av de planerade åtgärderna, särskilt genom att de nationella myndigheterna får tillgång till de snabba informationskanaler kommissionen förfogar över.

3. De kontaktinstanser som berörs av ett fall för vilket det ömsesidiga assistansförfarandet enligt artiklarna 8 och 9 verkställs, skall omedelbart informera varandra om

— undersökningarnas förlopp, särskilt genom rapporter och andra dokument eller med hjälp av informationsmedier, och

— varje administrativ eller rättslig åtgärd som vidtagits till följd av de ifrågavarande transaktionerna.

4. Resekostnader som uppkommit i samband med tillämpningen av artikel 8.2, 8.3 och 8.4 skall bäras av

— den medlemsstat som har utsett en tjänsteman för att utföra de åtgärder som avses i föregående punkter, eller

— gemenskapens budget, efter en begäran från kontaktinstansen i den berörda medlemsstaten, om kommissionen i förväg uttryckligen fastställt att den ifrågavarande kontrollen ligger i gemenskapens intresse.

5. Denna artikel påverkar inte nationella bestämmelser om sekretess vid rättsliga förfaranden.

AVDELNING V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 11

Samordning av kontrollåtgärder

Kommissionen kan sammankalla företrädare för flera medlemsstaters kontaktinstanser, i tillämpliga fall tillsammans med företrädare för de behöriga myndigheterna, i syfte att samordna de kontrollåtgärder som berör dem.

Artikel 12

Insamling av prover

I samband med tillämpningen av avdelningarna III och IV kan kommissionens särskilda inspektörer eller inspektörerna vid en behörig myndighet i en medlemsstat, begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat samlar in prover i enlighet med tillämpliga bestämmelser i den medlemsstaten.

Den inspektör som gör en sådan begäran skall ha förfoganderätt över de insamlade proverna i enlighet med första stycket och skall bl. a. avgöra till vilket laboratorium de skall lämnas för analys.

Artikel 13

Analyser

De laboratorier som utsetts att göra analyserna i enlighet med denna förordning skall väljas bland dem som avses i artikel 79.1 i förordning (EEG) nr 822/87.

Analysmetoderna skall vara de som avses i artikel 79 i samma förordning.

Artikel 14

Information som erhållits i enlighet med denna förordning - beviskraft

1. Den information som lämnas i enlighet med denna förordning skall, i vilken form det vara må, vara konfidentiell. Informationen omfattas av tystnadsplikt i yrkes- och handelsmässigt avseende och skall omfattas av det skydd, som i nationell lagstiftning ges information av liknande art i den medlemsstat som erhållit den, eller av motsvarande bestämmelser på gemenskapsnivå.

Den information som avses i första stycket får särskilt inte vidarebefordras till andra personer än dem som, i medlemsstaten eller vid gemenskapens institutioner, behöver tillgång till den för att utföra sina åtaganden. Den får inte heller användas i andra syften än de som fastställs i denna förordning, om inte den myndighet som lämnat informationen har givit sitt uttryckliga medgivande därtill och, under förutsättning att det enligt gällande bestämmelser i den medlemsstat där den mottagande myndigheten har sitt säte, inte är förbjudet att vidareföra eller använda informationen på ett sådant sätt.

2. Denna förordning skall inte vara till hinder för att den information som erhållits enligt bestämmelserna häri, används vid domstolsförhandlingar eller åtal som väcks till följd av bristande iakttagelse av bestämmelserna inom jordbruks- eller finansieringsområdena.

3. De uppgifter som vid tillämpningen av denna förordning kommit till kommissionens särskilda inspektörers eller till en medlemsstats behöriga myndighets kännedom kan åberopas av den andra medlemsstatens behöriga myndighet eller av kommissionen. I sådana fall skall uppgifterna inte anses ha mindre betydelse bara för att de inte kommer från den berörda medlemsstaten.

Artikel 15

Personer som omfattas av kontrollåtgärder

Fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar av sådana personer vars verksamhet kan omfattas av de kontrollåtgärder som avses i denna förordning skall inte hindra genomförandet av dessa kontroller utan skall bistå vid genomförandet av dessa.

Artikel 16

Kontrollinstrument

1. Kommissionen kan delta i finansieringen av de kontrollinstrument som är nödvändiga för att uppnå målen med denna förordning.

2. Kommissionen skall vid Gemenskapens forskningscentrum upprätta en analytisk databas för produkter från vinsektorn i syfte att uppnå en samordnad och enhetlig tillämpning av de analysmetoder som avses i artikel 74 i förordning (EEG) nr 822/87, särskilt sådana metoder som bygger på kärnmagnetisk resonans.

Varje medlemsstat skall, för upprättande av databasen, till Gemenskapens forskningscentrum vidarebefordra sådana prover och analysrapporter som skall fastställas.

3. Kommissionen skall ställa referensmaterial till medlemsstaternas förfogande så att de kan samordna kalibereringen av den apparatur som används för att utföra vissa analyser inom vinsektorn.

Artikel 17

Information avseende tillämpningen av denna förordning

1. Kommissionen skall varje kvartal fram till och med den 31 december 1990 och därefter minst en gång per år, inom ramen för Förvaltningskommittén för vin organisera möten mellan företrädare för kontaktinstanserna och, i tillämpliga fall, tillsammans med företrädare för de behöriga myndigheterna i syfte att tillämpa denna förordning.

Dagordningen för dessa möten skall omfatta följande:

— En allmän överblick av det sätt på vilket systemet med ömsesidig assistans mellan de behöriga myndigheterna fungerar.

— Ett utbyte av synpunkter om de erfarenheter som gjorts om samarbetet i vinsektorn.

— Organisation av seminarier för att fördjupa kunskaperna hos medlemsstaternas och kommissionens personal om tillämpningen av denna förordning.

2. En gång per år skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet avge en kort rapport som sammanfattar upplysningarna enligt artikel 6.5, i tillämpliga fall tillsammans med förslag till förbättring av kontrollsystemet.

Denna rapport skall innehålla medlemsstaternas eventuella kommentarer till dessa upplysningar.

Artikel 18

Förordning (EEG) nr 359/79 skall upphöra att gälla.

Artikel 19

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1990.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 19 juni 1989.

På rådets vägnar

C. ROMERO HERRERA

Ordförande

BILAGA

OMRÅDEN FÖR KONTROLL I ENLIGHET MED ARTIKEL 3.1

— Uppgifter avseende skörd, produktion och lagerhållning.

— Förvaring och saluföring av produkter från vinsektorn, som inte tappats, inbegripet upprättande och användning av transportdokument för produkterna, samt bokföring.

— Bestämmelse för och användning av koncentrerade druvmuster, renade eller inte, för vilka bidrag kan erhållas.

— Röjning, återplantering och nyplantering.

— Den naturliga alkoholstyrkan uttryckt i volym hos druvor använda för framställning av vin.

— Kontroll av de råvaror som används för framställning av vin.

— Enologiska metoder, inbegripet förvaring och saluföring av produkter som används vid bearbetning av produkter inom vinsektorn.

— Användningen av vin som erhållits från druvor av sådana druvsorter som inte klassificerats som druvsorter för vinframställning.

— Tillsatser i druvor, must och vin samt förvaring och saluföring av sackaros, koncentrerad druvmust och renad, koncentrerad druvmust.

— Framställning av koncentrerad druvmust och renad, koncentrerad druvmust, inbegripet produktion av utnyttjade basprodukter.

— Förvaring, saluföring, destillation och förstöring av biprodukter från vinframställning.

— Destillation och lagring av produkter för vilka bidrag utbetalas.

— Kontroll av vinprodukternas sammansättning.

— Uppdatering av förteckningen över vinodlingsområden.

— Beteckning och presentation av produkter från vinsektorn.